

henvendelse af 24. april 2002 fra Philip Morris ApS. Af ministerens svar af 30. april 2002 fremgår det bl.a., at § 15, stk. 2, er en imødekommelse af Tobaksindustriens ønske med hensyn til tilsætningsstoffer. Begrundelsen for at give aromastoffer en særstilling var, at det er disse stoffer, der giver det enkelte tobaksmærke sin specielle smag. Tobaksfabrikanterne betragter derfor den nøjagtige sammensætning af aromastoffer eller -bestanddele i de enkelte cigaretmærker som meget fortrolige forretningshemmeligheder.

I forbindelse med en redegørelse fra Kammeradvokaten fra februar 2006 om mulighederne for nationalt at gennemføre et forbud mod tilsætningsstoffer, der øger nikotinsafhængighedsskabende effekt, pegede Kammeradvokaten i sin udtalelse bl.a. på, at ministeriet bør sikre sig, at direktivet implementeres fuldt ud, således at tobaksfabrikanterne skal angive de eksakte mængder af aromastoffer i deres cigaretter, bl.a. for ikke at blive mødt med en traktatbrudssag fra Kommissionens side.

På denne baggrund foreslås det, at tobakslovens § 15, stk. 2, ophæves, således at bestemmelsen kommer i overensstemmelse med tobaksveddirektivets artikel 6.

Til § 2

Det fremgår af regeringsgrundlaget fra november 2007, at aldersgrænsen for at kunne købe cigaretter skal forhøjes til 18 år.

Begrundelsen herfor er, at det er sundhedsskadeligt at ryge. Det gælder i høj grad også for unge. Regeringen ønsker derfor at forhøje aldersgrænsen for, hvornår unge må købe cigaretter, fra 16 år til 18 år. Dette svarer til de gældende regler i blandt andet Sverige, Norge og Finland.

Forslaget til § 1, stk. 1, indebærer, at det bliver forbudt at sælge tobak til personer under 18 år.

Forslaget til § 3, stk. 1, indebærer at det bliver forbudt for personer under 18 år at indføre tobaksvarer fra andre EU-lande.

Forslaget til en ny § 7 er medtaget, fordi det ved en forglemelse ikke fremgår af den oprindelige lov, at den ikke gælder for Færøerne og Grønland. Det foreslås, at der rettes op på dette.

Til § 3

Der foreslås to ændringer af tobaksreklameloven.

Den første ændring af lovens § 3, stk. 2, nr. 2, indebærer, at det kommer til at fremgå direkte af lovteksten, at undtagelsen fra det generelle reklameforbud kun gælder en neutral anbringelse af tobaksvarer, så-

ledes at disse kun kan anbringes i forbindelse med betalingskasser, diske, barer eller lignende steder, og således at hylderne, skabene og boksene ikke får en størrelse eller udformning, som giver en reklameeffekt.

I tobaksreklamelovens § 3 forbydes som udgangspunkt og som hovedregel alle former for reklame for tobaksvarer.

I lovens § 3, stk. 2, er dog fastsat forskellige undtagelser. I stk. 2, nr. 2, undtages: »Udstilling af tobaksvarer på tobaksudsalgssteder«, medens stk. 2, nr. 3, undtager: »Prisskilte for tobaksvarer på tobaksudsalgssteder«.

I bemærkningerne til det oprindelige lovforslag – L 134, Folketinget 2000-01 - siges det om disse to undtagelser: »Ifølge pkt. 2 og 3 vil det være tilladt på tobaksudsalgssteder at udstille tobaksvarer og prisskilte for disse varer. Der tænkes her på udstilling af tobaksvarer og prisskilte inde i udsalgslokalet i det omfang, en sådan placering er hensigtsmæssig for en rationel omsætning. Det vil dog ikke være tilladt at anvende udstyr, så som reoler, hylder, standere o. lign., der på grund af deres størrelse eller udformning vil give en reklameeffekt.«

Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med tobaksreklamelovens overholdelse. Den 11. oktober 2006 afsagde Østre Landsret dom i en retssag anlagt af anklagemyndigheden mod House of Prince. Forbrugerombudsmanden havde vurderet, at House of Prince havde overtrådt tobaksreklamelovens § 3 om forbud mod tobaksreklame på tre punkter, bl.a. ved at have udstillet cigaretpakker i en plexiglasbeholder på barer og cafeer med den ledsagende tekst: »Kan købes i baren«. Ved dommen i Østre Landsret blev selskabet frifundet for overtrædelse af loven om forbud mod tobaksreklame (19. afd. a.s.nr. S-1592-06).

Om det pågældende forhold udtalte retten, at udstillingen som sket i de specielt producerede plexiglasbeholdere er omfattet af tobaksreklamelovens undtagelse om udstilling af tobaksvarer, jf. lovens § 3, stk. 2, nr. 2, der lyder således: »Forbuddet gælder dog ikke udstilling af tobaksvarer på tobaksudsalgssteder«.

Intentionerne med den pågældende lovbestemmelse har været, at udstilling af tobaksvarer kun må ske helt neutralt uden anvendelse af specielt udstyr som særlige reoler, hylder, standere eller lignende. Udstilling af tobaksvarer i plexiglasbeholdere i barer og cafeer med henvisning til, at de pågældende cigaretter kan købes i baren, opfattes af Forbrugerombudsmanden som specielt udstyr, der ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelsen.